

72
q^{da}, et ab se, nego aut. Nam sicut accien n' appellat
hab' simp^{to} ens, sic et n' pot' appellari simp^{to} ne,
ut patet ex dictis. In statua ab se est lig.
num, sm' qd' est statua, & figura: n' t^o qn' quis ro.
gatus qd' sit statua ret' esse statuam, reddet quid
definitionem, et epiam rei, id ut recte notat Curt.
utany sect. 2. §. 12. Cotte^o dixit deficiat quanda
esse sm' qd', quanda vero simp^{to}: q^a sicut statua
sm' p^{am} est ens, sm' qd', ita et habet epiam sm' quid
ut n' est epia rei, nisi entia rei: et ideo t^o
respondet ad q^{em} qd' est, n' p^{pea} mult' accien esse
simp^{to} aliqd' et rem, id ad mod^o, q' est ens.

Ob 2° Si res quanta de alba mutetur
in nigram, adhuc manet quanta. q^o in-
tity est subia. No^o ostiam, q^a adhuc rem esse
quantam n' e' de l' ipi rei, adhuc n' si auferat
h' quantitas ab homine v^o manebit homo, ut pa-
ret.

Ex dictis Cotte^o l' subiam, et accien n'
differre, & n' disparari in sua entita-
te physica, et reali, q' dependiam, & independen-
tiam in esse a subto in hanc, ut patet ex dictis
a §. Not vi. Cotte^o 2° Deum in nobis sen-
tentia esse p^{pea} subiam, q^a t^o in Deo nit' sit a
pe rei 2°, accien n' sit in eo ipius l' positio, est
t^o qd' est in Deo ipius l' negatio, q^a n' habet
alium p^{am}, cui reat^o adueniat: recipiunt
t^o in Deo multa q' mun' ipius secundi ad simili-
tudinem entis creati q' aequipolliam, q^a in Deo r-
cipimus aliqd' ut aequipollens, nos tra epia, q'
q^{da}

quod tunc illud differre ab eo alio esse, et aliquid, ut
 aquigottens nobis, et proprietatis, quod deus
 illud in se habere videtur, quod non est nobis, prout sciamus.

Collet 3.º Angelum, et hominem esse sub-
 stantiam, quod dicitur primum ipsum rei per se
 stantem, cui ceteri adveniunt: sicut enim primum
 fructum, et unionem, quod sine illis, non illud id est, et
 deus: nec non substantiam, quod per illam ultimo completur
 primum ipsum rei, et ideo sine illa non est homo, sed hu-
 manitas, quod adhuc non est res in suo esse consummata,
 et perfecta, qualis debet esse substantia, quod est simpliciter
 perfectum.

Collet 4.º actionemeductivam rei non esse
 sine non esse substantiam, quod non pertinet ad primum
 ipsum rei, nam adhuc manet homo, et totum, et
 unum actio, qua prout, sicut manet eadem quantitas in
 Eucharistia, quae erat in pane, et actio non sit eadem,
 sed de educativa transierit in creativam: et non requi-
 rat actio, ut exiat homo, non ideo est de eius pri-
 mo ipso, sicut requiritur quantitas, ut dispositio ad
 exiam per substantiam, et tunc non ideo quantitas est
 substantia, sed de primo ipso per substantiam, et totum, cum
 prout nati, ut per se patet, et est.

Collet 5.º exiam radicalem nullo modo
 distingui ab ente, cum sit simplicissime
 eius essentia, ut dicitur est d. 3. sec. 3. et 4. et a
 fortiori exiam per se non distingui nullo modo assub-
 stantia, cum simplicissime consistat essentia substantia in eo, quod
 sit exiens per se, id est primum ipsum rei physicum, et
 reale.

Collet 6.º accionem in sua reali, et phy-
 sica

sica entitate esse id, qd n' est primum ipsius, nec de
1.º ipsius physico aliquid rei, ut patet ex dictis,
cum accens in sua entitate physica sit o' illud,
qd in sua entitate physica non est subiectum.

Ob 3.ª frā equi pendet à mīa; qd illi
inharet, acq̄inde est accens illius.

Dist. ans.: pendet à mīa, ut aut pertineat ad primum
ipsius rei completa, nō ans.: ut aut n' pertineat,
nec q̄ ans.: In nego qd et itā, qd inharere
est adhaerere rei impleta, s' illi accidere, & accen-
dere, n' adhaerere, nec accidere, & auerit ad re,
id, qd pertinet ad primum ipsius rei, ut per se
patet, qd constituit rem.

Ob 4.ª ead mīa manet sub diversis for-
mis subiectibus, sicut manet d' Petri
sub albedine, & nigredine; qd sicut alber-
do, & nigredo sunt accia Petri, ita et' diversae
frā erant accia mīa. Nego ans.: non in
eodem modo manet mīa, quo manet Petrus,
Petrus nō manet sicut res impleta, acq̄in non
facit unam per se, & unam rem simpliciter in
albedine, mīa vō manet, ut res incompleta,
acq̄inde facit cum frā rem simpliciter unam: &
ideo mīam nō vocamus rem, Petrum vō rem nomi-
namus.

Ob 5.º Unio hypostatica accidit, &
auerit ad Verbum, qd aduenit il-
liam impleto in suo esse; qd est accens in illius.
Dist. ans.: est accens logicum in illius, nō
itiam: est accens physicum, nego itiam. Nam

ty sit ex epiam Verbi, n' tñ ex epiam alicuius
 tertij completi, qd res appellet: ad acciens
 physiam in sua entitate requisit qd sit phy-
 sic, et recto ex. oim rem absq, ita ut nullam
 condiciat: si n' aliquam instituit, iam per se
 primo pertinet ad illam, et iter est illius sub-
 ia; ut patet in fra subiali, qua loqice acci-
 dit ma' i. q' illam n' instituit, physice tñ
 est acciens, q' simul cum illa instituit homine

Sectio 2.

Subia inharere possit?

Inharere in coi sui Prox est ita in suo
 ope actuali ab alio dependere, tanquam à
 subto, ut cum illo non faciat unum per se,
 sed per acciens. His positis coi snia p-
 tinaciter negat posse subiam et de ppa deiatosa
 inharere. Pro illa ex antiqui citati Boetij
 in *logia* c. d. subia, Scotus in 4. dist. 12. q. 1.
 ad 1. ex *Q. Q.* Belarminus, de Eucharistia lib.
 3. c. 28. § Ad 5. Suarez Tomo 1. in 3. p. d. 14.
 sect. 4. § Nihilominus, Molina 1. p. q. 3. a.
 4 d. 2. § Ad 4. Forsig. 7. Meia c. 1. q. 1.
 sect. 3. § Sed quaerunt Cabreim 3. p. q. 4. d.
 5. § Fra actuali, c. q. 13. d. 4 n. 149. C. 1. d.
 Geremoë c. 4. q. 6. a. 3. § Ad huc tñ.

Probant 1.º, ut inquirunt a priori, q' exia
 subia, qua n' distinguitur ab entitate ipsius sub-

ia, q se ipsam patit, et immo. absque ulla entitate sui
peradhibita e actuali exia p se, implicat aut quod
actuali exia perse dependeat a subto inhesionis,
iam n. esset actuali exia perse, q^a ita supponitur,
et n. esset, q^a inhaeret: ois aut exia, q inhaeret
e. perse, e immo.; ut exia actionum moralium, e. per
min. superadditum, ut exia actionum realium, n. e actu-
ali exia perse, s. e. exia in alio, aut actuali,
aut aptitudinali. p. cap.

Haec p^oas supponit illam p^osteram
intelligentiam subia, de qua in sectione
precedente. Sed ista, et sic q^o: adhuc eni
in ea acceptione non concludit; q^a n. sequeretur
si subia inhaeret, qd exia p se foret exia,
et n. foret exia p se. Nam se se haberet ex-
ire perse, sine independenter a subto inhesionis,
et hoc n. amitteret id retinendo hanc indepen-
dentiam sit haberet dependiam p aliam p^om:
vni epia^o esset independens, accenti^o uo e. per
dependens: sicut illud noster perse se epia^o est
qualitas, e accenti^o per ip^o et sp^o, qua
substantia: e. Deus p se immo. e. p suam ess-
am est intelligibili, e. p spem intelligibilem q^a coiter
admittit, ut p^odit, est accenti^o intelligibili per
aliud: e. figur sine d^osio trinitu uniri potest
cum calore, e. ibi erit p se figur, q^a calorem uo
erit calidum, e. per se frige faciet, per suum uo
calorem calidum: e. in co^o m^o ubi circums-
criptum, q^a e. falsi, e. actuali ratio impene-
trationis, q^a unum corpus cum alio penetrat,
et

et ipsum ubi penetrat: et substantia cum sit facilis
incommodabiliter alteri, tamquam tria potest per aliam
existi, ut d. 7. sect. 2. constabit.

Deinde in nobis uerap accipione sub-
ia mit et concludit, q^a uestis, q^a est pri-
mus ipse huius panni, accipit substantia, bene potest
a deo in aliqua alia substantia, ut in homine ita
poni et conservari, ut aliter illam non ponas, et
reseruet; un' iam uestis in suo esse actuali de-
pendebit ab homine, tamquam a subto, cum
quo non facit unum per se, sed unum per accionem, q^a est
proprie inherere: et per talem inherenciam non
desinit uestis esse ens per se existens, hoc est, non
desinit esse primus ipse physicus huius panni,
cum adhuc duret hic panni, ea ueste duran-
te, ignis cabera perens, et adhuc ea ueste pere-
unbe hic panni euanescat, quamvis cabera pmaneat.

Probat 2. q^a uis inherencia non potest
et diuinitus fieri independens a subto,
q^a est facilis, et actuali; uis dependendi a sub-
to: et si existens per se substantia est facilis, et actuali, ra-
tio positua independendi a subto inherencia, ne-
que et diuinitus fieri poterit actuali dependens
a tali subto.

Hac et probis multa confundit, et multa
continet inister ad ipsos, q^aria: nam, ut
recte notat Surtadus in collecta d. 11. sect. 5. §. 44.
inherencia et accipi potest per actionem eductiuam il-
lius rei, q^a non facit unum per se cum subto a quo de-
pendet in esse, et per unione talis rei a subto.

si sum =

si sumat' punctione, n' est dubium in ipsos, scia, dicen-
dam esse, qd' potest in harenam reddi indepen-
dens a subto in harenis, sicut unio p'ra malis red-
di pot' independens a subto in formationis in ipso-
rum, et in nostra, quam docuimus in Tractatu de cau-
sis q. 4. a. 5. & 5° diffi, et 3° q^a, et 3° Colle.
et sic vera ipsi in p'nti loquuntur de in haren-
tencia que est unio accientis ad subtam. De-
inde si in harenencia accipiat' p' actione ductiva
accientis, n' implicat, qd' et ipsa fiat independens
a subto, et accientis eam retinendo, ut dictum est supra
& Hae p'pao, de exia p' se, q' poterit in haren-
et in loco citato de causis, p'p'rim in 3° q^a
de unione p'ra subialis, ubi dictum est, qd' in actu
actuali, dependia a subto in formationis, adhuc
posset fieri independens ab eod' subto p' aliam
p'ram

Probat' 3° q^a accientis n' pot' dicitur a se-
sumi ad subsistendum, ut cum multis
alijs tenet Suarez. Tomo 1. in 3. p. d. 14. sect 4.
et Vasquez ibidem d. 30. d. n. 19, et d. 38. n. 6.
Sed n' minus requiritur subto in haren-
ti subsistere; et cetera. Hae scilicet p'pao n' con-
fecit, q' multa H. existimant p' se accientis
ap'um ad subsistendum, quos refert in Suar.
citatur & 1^a quam sciam Valeria in 3. p. q.
4. d. 1. puncto 1. & Nichilominus non modo am-
plectit, sed et verior, et coirram uocat. Nichil-
ominus, inquit, inia scia e' verior, et coir.

Ex dictis facile sequitur quia foret ab-
 surdum qui dixerit subitiam posse divinitus
 inherere. Quia hinc placuit multis, ut ingeniorum
 et eorum illam subitiam expositionem recipientibus, et ex
 antiquis patrum habet Gabrielem in Canonem Missae
 lectione 44. liam 4. Cetera finita libenter om-
 mitto, quia cum procedunt ex falso principio et illam oportet
 diligentiam subitiam, de qua dictum est, sect. pre-
 cedente §. Sed ista, cum etiam facile solvantur ab
 adversariis; et si ego habent efficaciam, iam in op-
 portunitate deluendi probationibus id probatum est.

Itaque nos propter illa, quae diximus in Tra-
 ctatu de Causis, q. 3. a. 5. et 6. et q. 4. a. 3.
 et Chilominus, et a. 4. Unico punto efficacis-
 simo, quod iam pro insinuanimus in §. Deinde, hanc
 sententiam stabilimus: nam ratio subitiae consistit in
 eo, quod sit primus ipsius, et de eo ipsius physico, et reali
 aliam rei, et hoc simpliciter est esse eorum per se ex-
 istens, et si deus, ita generat et conservet aliquid,
 quod est primus ipsius, et de eo ipsius physico, et reali
 aliam rei, ut non generat, et conservet illud, nisi
 in aliquo, tamquam in subiecto, cum quo faciat unam
 per se aliam, ut si mihi reatum physicam unam me-
 am verrem, ea idem, ut illam in esse non conservet,
 nisi quando mihi fuerit unita, et hac unione
 talis, ut non destruit esse 1. ipsius, et de eo ipsius
 physico, et reali huius partem; et non destruit esse
 eorum per se existens. Quae neque repugnantia, neque ulli
 unquam apparet in eo, quod subitiam per divinam potentiam
 fiat aliquid inherere.

Vesp.

Disputatio 6.^a
De multiplici subiecti varietate
Sectio 1.^a

Utrum sit subiecta in pleca
creata reate simplex?

Q^o est et simplicitate, que opponit et in-
ponit in reali diuersali. In illa n^o apparet
reputatio; q^o d^o factum multiplicitati cum arte ex-
istunt talia esse reate subiecta simplex, et
quantitatem a corpore n^o distinguere, neque pot^o,
et utrum, et vobem a subiecto: et problem^o esse sub-
iectam n^o distam a natura; et signum est n^o facile
reperiri posse additionem in subiecta creata, comple-
ta oio simplici a se rei. Est in 3° Suan. d. 31.
sect. 15. n. 26. et d. 28. sect. 3. n. 16.

Ob 1° Nulla est problem^o subiecta magis
imperfecta, quam materia prima, sed haec ratio ha-
bet realem compositionem cum quantitate; et eor^o
de q^o min^o; si intelligat de necessitate inferente impo-
ssibilitatem oppositi: t^o n^o de facto ita videri habeat, nul-
la in apparet ratio, cur dicamus et problem^o id reputa-
re.

Ob 2° Nulla potest esse tam perfecta subiecta, q^o
per suam entitatem sit operativa, q^o id bo-
que infinitam perfectionem, est que est huiusmodi propria;
q^o cur

q' etq' Nego aut, si iudicium inferat, q' nunquam ostende n' imo iurium acerrimi tunc furcadu de Anima d. 4. sec. 4. et in oi fere opio e p'prieauy imode p'cedunt ab ipsa subia q' uera, real, q' operatione, q' uere, et recte p'ceduntur.

Ob 3. oi subia debet esse p' suam operationem, si operatio pario debet esse dicta ab operante, of sat ex hoc capite oi subia debet esse composita recte. Nego itam, q' si operatio fuerit transiens, n' faciet t'ri, t' actio ipa p'ouertua trispositionem cum operante.

Sec'us 2^a

Subiecti et subia creata composita, q' ma, et fra n' uidet.

Afirmandum uidet, q' in quassionibus de pot'ri, nisi clara sit iudicio, difficili est negatio: et se uera in p'senti n' apparet, ut facit in Suar. d. 13. sec. 10. n. 8. Veru' cum Arte multa in defacto in caelo id uat, ut dicunt est. Contra rium t'ri opiratur Suar. utatq'.

Ob 2. Arte 2. d' Anima in p'rio, et t. Meia t'xiu 7. docet oim subiam aut esse prim, aut mam, aut compositam ex illis. q' p'ert. P'eam diuisionem subia non esse ad uquam, ut patet, q' n' includeret subia separata, quas et Arte agnuit: ideo dicendum est q' t' u' l' u' p' e in ijs loci trudere diuisionem subia compositis.

lis

20
lar, q' de facto reperit, ut ipse Suar. d. n. 4. admittit
Ob 2. Oij subia corporea debet habere
quantitatem, s' quantitas n' pot' stare,
nisi cum ma; Et oij subia corporea complexa de-
bet habere ma'm, & iter compositionem, q' ma n'
est nisi in ordine ad frim. Nego min, ut patet
in opioe concedente calum esse subiam complexa
corpoream simplicem, et n' habere quantitatem:
neque id repugnare admittit Suar. citatus.

Ob 3. impossib' e' subia spualis
constare ex ma, et pa, et et' corpo-
rea q' ex illis n' coalescat. Dist. an: impi-
bilis est subia spualis ita ex ma, n. ex a-
liquo, qd habeat rationem subri, nego an: ut
ostendi in Tractu de causis q. 3. a. 7. Ob 4. diffi:
ex ma, q' habeat p' occupatiua loci, n' an:
Id n' est p'rium corporis: vñ nego an' ita q'
de rati' corpori, non est constare ex actu, et po-
tencia corporeis: alioqui ma l. n' esset cor-
pus: argin' subia spualis complexa physice di-
posita non implicat: qd manifestius apparebit
in p'rio Quantitatis, cum de illius ipositione
agemus desp. 6. sect 2.

Secus 3. a

¶ Sit possib' subia illius, q' n'
sit volitiva, & e' i'?

In l. n' apparet repugnantia, q' illud n' e' essentia

ius cum uoluntate, neque ab ea dependens in cogendo, ut
 se patet, & non videtur implicare, quod aliqua subia
 ne illius, et non uoluntaria.

Ob. 1. illius est radix libertatis, fructus, et
 potest dari sine alia, quod radix ordinata ad man
 um, et frondes. Illud esse radicem libertatis, fructus,
 que residet in intellectu, ut coiter dicitur, non tamen quod
 dicitur dicit aliquo ordinatum ad frondes, si quod dicitur
 aliquo nario suppositum; tamen illius supponitur quod
 nario ad libertatem, non tamen nario infert libertatem,
 sicut radix nario supponitur ad frondes, non tamen
 nario infert frondes.

Ex dicitur facile extiterit uoluntate alterius quod
 requirat non esse uoluntarium, et non esse uoluntarium,
 quod uoluntate est spiritus est spiritus libera, et caeca liber
 tas uoluntate non potest stare sine cogitatione indifferenti
 et uoluntate, ut constat ex uoluntate de libertate ad
 spiritum qualitatis. Item cogitatio indifferens non potest
 fieri nisi ab intellectu attingente rasis utroque
 spiritus, seu boni, et mali. g. 147

Ob. 2. phantasia opponit obtem cum alio
 indria; et potest uoluntate liberet sequi
 phantasia; et ut sic libera non indiget
 illa. Neque autem: quod alioqui nulla esset ratio,
 cur bruta non operarentur liberet, si phantasia indif
 ferentia representat obtem sub rase boni, et mali.

Scetio 4^a

De

De alijs subijs

Dico 1° impossib^{le} est subia creata, in o^{mn}i q^{ue} simp^l infinita. Si facile, q^{uod} cum sic o^{mn}ia, iam carebit illa p^{er}fectione independ^{en}tia ab alijs; q^{uod} implicat esse o^{mn}ia, et esse in o^{mn}i q^{ue} simp^l infinitam.

Dico in 2°. subia creata infinita, in aliquo q^{ue} n^{on} repugnat. Si, q^{uod} esse infinitum in aliquo q^{ue} est continere in p^{er}fectionem actualem, & p^{er}fectam in e^{ss}en^{ti}a, & p^{er}fectam, & emmenter, id hoc n^{on} videtur implicare; q^{uod} est etiam.

Ad 1° haec subia infinita in e^{ss}en^{ti}a constaret ex q^{ue}, et o^{mn}ia, id q^{ue} semper est aliq^{uod} p^{er}fectum, et imperfectum, o^{mn}ia vero et e^{ss}entia aliq^{uod} e^{ss}entia incompletum, ac p^{er} utraque pars esse finita, q^{uod} n^{on} possent componere unum infinitum, q^{uod} infinitum n^{on} coalescit ex p^{ar}tibus finitis. Dist. min: o^{mn}is semper est aliq^{uod} p^{er}fectum, et imperfectum, et ita o^{mn}ia aliq^{uod} incompletum p^{er} rationem, transeat minor: a p^{ar}te rei, neq^{ue} min: et itiam: tum q^{uod} tales p^{ar}tes cum n^{on} essent a p^{ar}te rei finita bene possent a p^{ar}te rei componere unum infinitum: tum et q^{uod} falsum est, n^{on} posse infinitum constare ex p^{ar}tibus finitis: nam nisi infinitum constaret ex unitatibus, quae singula sine dubio sunt finita.

Dico 3°.

Vico 3° impoſſibile eſt ſubſtancia creata, quae ſit
 ratio ſubſtancialis. Ceterum hoc eſt ſimpliciter ratio,
 dicitur exiſtimabatur impliciter. In 2° euidenter exordium
 ſuis prius, q^o ſecl^o ſubſtancialis, ex ſua intrinſeca, eſt ſubſtancia
 ſubſtancia ratione eſt acci^o ipſius ſubſt^o, q^o per illam
 ſecl^o acci^o ex ſua ſua eſt ſecl^o ſubſtancia ipſius ſubſt^o.
 cuius rei, ſubſt^o n^o eſt primus ipſius, neque de ſubſtancia
 rei, ſubſtancia n^o ſubſtancia ſiſtente in eo, q^o ſic primus
 ipſius, q^o de ſubſtancia phyſico rei, ut patet ex d^o prudente
 ſect. 1. 2° impliciter eſſe ſubſtancia, eſt eſſe relationem
 ſubſtancialem.

Vico 4° probabilius videtur fieri n^o poſſe ſubſtancia
 ſubſtancia ſubſtancialem, q^o n^o ſit it^o.

Vico probabilius, q^o neque rationes q^o ſunt ſunt euidenter
 ſunt, t^o aliqui Thomiſtae ſunt rationes S. F. ut
 ſunt eſt demonstratione, quae reprehendit doctiſſimus
 Thomiſta Kamus 2. d. 1. c. 5. neque Palanus 1. p.
 q. 50. a. 4. neque Banher, ibi q. 14. a. 1. iriam
 ſunt inſuper auri ſunt inſuper. Vide t^o Suarez
 d. 35. ſect. 3. n. 2. eſt Raynaudum diſt. 2. q. 2. a. 3.
 ſunt n. 71. eſt 79. q^o cor^o eſt q^o q^o ſunt eſt na-
 gis immoſtalia, eſt eſt magis corruptibilis, ut patet
 inductione facta a ſuo uſque ad actua. eſt ſi homo,
 cum ſit ſunt immoſtalia, ſunt ſubſtancialem, adhuc eſt it^o.
 ſunt, eſt it^o ſubſtancia, cum fuerit tota ſubſtancialem, natio
 fuerit, eſt perfectioni modo it^o.

Vico 5° n^o videtur impliciter ſubſtancia ſubſtancialem
 ſubſtancialem corruptibilis ex ſua ſua.

Pr^o 1° q^o ut conſtat ex q^o dictis, non euidenter
 impliciter ſubſtancia ſubſtancialem, corruptibilis, quae n^o ſit it^o.

ua 2°

na; qd n' uideat implicare, qd talis substantia sit com-
pactibilis ex natura sua. Pr^o 2° qd n' implicat eni-
denter substantia spiritualis constanti ex partibus physicis,
ut dictum est sect. 2. & 663°, neque substantia spiri-
tuali, ut sic, respicit per integrantes, qd eadem opi-
nionem, ut patet in anima rationali unione, quae ex
partibus integrantes consistit, sed ipsam physicam, et in-
tegrale corrumpi potest per dissolutionem partium, cum
eae inter se iunctio possit ab aliquibus rationibus
dependere, ut pendet unio anima rationalis cum cor-
pore a dispositionibus requisitis ad sensitiuas fun-
ctiones secundas. o' c'.

Ob 2° non apparet quomodo illius substantia
per se physica, siue integrantes, sunt
diuisibiles; qd implicare uideat talis substantia ex
natura sua compactibilis. Res 1^a in qd d' potest non
esse opus ostendere minus, quod est sic potest, si
satis esset non uidere minus, quo sic impo-
nitur, ut
in praesenti n' apparet implicatio, et ues in simili
Augustinus epistola 3^a Demur, inquit, Deum alia
quid posse, quod non faciamus investigare n' posse
Res 2° potest per se illius ipsius spiritualis habere a-
liquas operationes dependentes a materia spirituali, si esset
immortalis, ut anima rationalis, & o' c' si esset mortalis;
et ideo ubi primum materia non esset apta subministrare
tali parti in illis functionibus, daretur nata diuerti-
um, et multum separatio, ac in totum ipsius corruptio.

Instabit, quia illa esset spiritualis, ut supponitur,
et n' esset, qd dependens a materia, sed hoc
est implicatio; qd est. Res 1^a qd si illa pars dependet
a materia

à ma spuali est quoad aliquam functione, non est
 maly, ut patet in aia rati. Quid 2. qd t. depen-
 det à ma spuali qd ois sua functione, ut huc
 n' est maly, q' sola illa p'ia è maly, & depende qd
 ois sua functione à ma corporea, nam de forma,
 qua pendet à ma spuali, quoad sua ois functio-
 nes n' habemus evidentiam, qd sit maly: ut è
 certum, qd sit ex ra sua mortali, q' cum de-
 seiat esse in ma, nati prohibet, ne sit in rem
 ra otiosa.

Sectio 5^a

De p'ibit' sit subia supnal'.

De supernalitate quoad mun' n' è sermo, ex n.
 supernale, quoad mun' n' est in sua entitate sim-
 pliciter supnale, s' n'ale, ut homin', resurrex-
 ero, in qua oia sunt n'alia, nimirum actio, p'ro-
 ctiva unionis, unio ipsa, corpus, et anima. Et
 tñ' supernali qd mun', q' fit modo aliquo vi-
 na, n'aliu car, excedente. Qd si ibi est aliquis
 modus in entitate supernali, t' illo modo p'cedit
 q' eois ois enti quoad suum esse supernale, non
 tñ' de illo ent maly, qd denominat' supernale
 quoad modum.

Ut tñ' opposita q' perfecte allegati, oppon-
 set p'mittere in quo p'ali ratio super-
 nalitatis consistat: qua de se tanta est inter-
 etel' differens, et confusio, ut unicuique liberu sit

glad
 77

quod uelit sine temeritate, nota opinari. Itaque
Salas 1^a 2^a. Traitu 2. d. 3. sect. 2. n. 14. & Confon
mati 1°. Suan. Tom. 6. in 3. p. d. 31. sect. 6. in 2°.
tiro ad 2^m argum, e. lib. 2. de C. Troeli, c. 29. n. 2.
Barques 1. p. d. 44. c. 1., et d. 214. c. 2. exis-
timant rei supernaturalitatem in eo facti consistere,
p. sit aliquid supernaturalem exigentiam cuiusque subti,
ita ut nulli subti res, ea, q. dicitur supernaturali in
entitate ab intrinseco, aut ex debito n. riat,
sed semper illi ab extrinseco, ac supra ipsius nati-
lem exigentiam conferant.

Hanc iniam non raro aperit sibi
nunquam placuisse, et re materius ex-
pensa multo magis despicuisse: 1° q. n. nullum
p. ea a suis A. A. adducit funtum. Hae entia
n. nulla est, ideo n. nullum assignant funtum
q. res esse ferre nota ex tui, si penetrati, ut q.
constabit. 2° q. n. inquit, entis n. aliis
n. desumit in ordine ad subti, q. p. et rad. entis
supernaturali in ordine ad subti desumi n. debet.
Dist. an: ratio entis n. aliis n. desumit in or-
dine ad subti, si entis n. aliis sit id, q. d. entis natu-
ran, & naturalis, n. an: si entis n. aliis
sit id, q. d. entis natum, & naturalis, n. an: an:
Nam n. n. plena dicitur entis n. aliis, n. ex eo, quod di-
cat ordinem ad subti, sed quod dicit ordinem
ad p. p. tate, quarum est 1^a radix, et p. rium ea, p.
germinari, et n. an: ipse uo p. p. tate, dicitur
entia n. aliis, sed non ex eo, quod uire, n. n. n. an:
s. p. p. tate et p. rium n. aliis, dicit subti creatura ab in-

eritae co riant. Deinde nego riam, ex ipso
 n. in consuetudine supernaturalitatem esse nomen res-
 pectuum ad subitum, id n. est s, et super, qd habet
 aliquid sibi subitum: ut n. pot' itty supernaturalitas
 nisi in ordine ad subitum: supernaturalis n. in presenti
 accipit' per, qd est oppositum nali in secunda
 signat' i. nati, seu naturalisato.

3. 2^a qualitas, qua harmones torquen-
 tur, nulli subit' nati debet, si est meo
 ad extrinsecos, ut etia, q illam admittunt criten
 docent, et en' n' est supernaturali in entitate: ac-
 ciden. n. a pernale in entitate, cum sit ordinis su-
 periori, natio eleuat subitum ad gradum altiore, il-
 la no qualitas subitum deprimet, ac deinceps; qd
 hoc est rati multa falsar' rinet: in primis, n. fal-
 sum est, illam qualitatem n' esse supernaturalem: nego,
 id recte p'bat' dicitur rati d' superiori ordine entis
 supernaturali | 4^a n' est, inquit Suarez lib. 3. de
 Angelis c. 17. n. 48, esse p'pura pter nalia, qua
 nam perficiunt, ut et qua illam deprimant, et ex-
 dant. et utraque fieri p'pura d' Deo in subit' a
 spuali creatu, timido p' sua virtutem, et p' ins-
 trumentum, quo uti voluerit | Un' est falsum e, qd
 acciden' supernaturalis semper debeat eleuare subitum
 ad gradum altiore: nam oris supernaturalitatis non
 semper est alio nali, nisi qd' est ordinis diuini,
 ut si patet.

4. 3^a Deus est subit' maxime supermi-
 li, et en' nullum dicit ordinem ad sub-
 tum; q' rati entis supernaturali non consistit in

eo qd

co, qd h' sit in ordine ad subitum, nulli in subitio
debeat. Deoq' mai. Nam quantum, Deus sit
subitio infinita, et super oia excellens, n' est in in
sensu philosophico abse dicendus subitio supernalis,
id est supcoentiam, Deus n. habet ueram, et ppriam
nam, q' habet primam rationem, et priam inuicem
motu attributuum: et id est Molina magni no
mini, Theologi t. p. q. 12. a. 3. d. 2. §. 2. ad 2.
Verbum diuina uocatur ens niale. Perinde, in
quit, atque Verbum h. niale est in Deo, super
niale uo humana Christi na, cui est unitum.
Un' immerito dicitur est ab aliquo huius, qd ali
qui ignoti nomini, Theologi uim huius argumē
ti sui pcedentes libere negant Deum esse subitio
supralem; neque n. Molina s. est ignoti nomini,
neque libere dicit Deum esse subitio nalem, id est
nam nantem sua pprietate, et attributa, cum
nemo negat in Deo esse ueram nam, et tres per
sonas. Si quon' Deus dicit' ens supernale, n'
illud sit abse, neque immd., et in sua entitate, sed
respectiue in ordine ad subitio creatam, cui uniri
n' potest, tanquam p'ra obina q' claram uisionem,
et tanquam huius p' unionem hypostaticam, q' de
beat' tali subitio, et id est re fundit' in ipsum De
um mediata denominatione entis supralem, q' cla
ram uisionem, et unionem hypostaticam superna:
les, q' ad ipsum terminant', et aliquo mo' tanquam
p'ra ma huius ad subitio nalem.

Sed replicabit' q' si Deus n' est ens super
nale, s' niale, sequit' oia entia crea ca

supernalia